Ч. 263. Субота 9 грудня (26 падолиста) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Парляментарна ситуация.

Черновецка „Буковина" одержала очевидно з кругів посольских таке поясненє теперішної ситуациї політичної:

Фактом єсть — пише згадана ґазета — що якраз висуненє на перший плян виборчої реформи дало кабінетови бар. Ґавча нову силу. Добрим знаком для теперішного кабінету є вже хоч би й те, що на засіданю з дня 4 с. м. відослано буджетову провізорию до буджетової комісиї без першого читаня, а на слідуючім засіданю відослано також без першого читаня до митової комісиї провізоричне уреґулюванє торговельних і комунікацийних зносин з Італією. Вчера дискусию над заявою правительства в справі виборчої реформи замкнено, в виду чого виявилась потреба уложеня дальшої програми праці для парляменту. Спільна конференция голов парляментарних клюбів, що мала занятись сею справою, відбула ся вчера у президента посольскої палати ґр. Феттера. На конференциї, в якій із рамени „Руского клюбу" брав участь пос. Н. Василько, був присутний також бар. Ґавч. Він заявив, що конференция зібрала ся на єго просьбу, щоб порішити передсьвяточну програму праць палати. Після гадки президента міністрів треба ще перед Різдвом полагодити буджетову провізорию, провізорию торговельного договору з Італією, продовженє правосильности закона про зелізниці льокальні, в справі чого поставив пос. Сильвестер вже пильне внесенє в палаті і закон про підперте торговельної марнарки. Отсї предложеня треба полагодити як найшвидше, бо они звязані із реченцем 1 січня. По сім прецизували поодинокі голови клюбів свої становища що до порушених справ. Посол Катрайн урґував справу полагоди конґруи для духовеньства, а посол Шустерсіч справу забезпеченя приватних урядників. Остаточно принято плян предложений бар. Ґавчом, а що до справ порушених згаданими послами годі було перевести які небудь рішеня, бо дотичні комісиї ще не випрацювали відповідних предложень.

Отже по полагодженю поставлених давнійше пильних внесень, прийдесь полагодити буджетову провізорию. Правительство домагає ся в ній лиш загального уповновластненя до побору податків і робленя видатків. Із уповновластненя на причинюванє до спільних видатків, для якого зладжено давнійше окремий закон, а відтак роблено місце в буджетовій провізориї, тепер правительство зрезиґнувало, маючи на думці полагодити справу аж на другий рік через пізнійше одобренє (індемнізацию). (На вчерашнім засіданю буджетової комісиї вже й принято буджетову провізорию на перший піврік 1906 р. великою більшостию голосів.) Можливо, що парлямент ще перед сьвятами приступить також до вибору спільних делеґаций, розуміє ся, як потребу сего викаже евентуальне поліпшенє політичних відносин на Угорщині, де сойм збере ся вже 19 і може також (?) буде спосібний до вибору угорских делеґатів. Коли-б сего не зроблено в Австриї ще перед Різдвом, а на Угорщині мимо того мож би вибрати делеґациї, то парлямент мусів би ще по сьвятах зібратись на одно засіданє для вибору делеґациї. Парлямент, як вже звістно, буде радити до 21, а відтак не буде відрочений, лиш по короткій перерві, зробленій для сесиї моравского сойму, збере ся на ново в січни.

В виду ваги ситуациї політичної наступило поновне зближенє руских послів парляментарних. Ґрупа посла Барвіньского, що виступила була не давно з „Руского клюбу" з приводу інтерпеляциї в справі галицких процесів „Січових", вступила до него назад.

3)

Чорний Петро.

Шесте з нових оповідань Шерльока Гольмса.

(З анґлійского — Конана Дойля).

(Дальше).

— А чи ви старали ся іти за слідами деяких тут наведених паперів? — спитав Гольмс.

— Тепер слідять в банках, але я побоюю ся, що повний спис акционерів тої американьскої зелізниці знаходить ся в Сполучених Державах і треба буде кілька неділь, заким можна буде піти за слідом тих паперів.

Гольмс став оглядати окладинку записника крізь свою люпу.

— То без сумніву якась иньша краска — сказав він.

— Так, пане, то пляма з крови. Таже я вам казав, що я підняв книжку із землі.

— Чи пляма була на горі чи під сподом?

— З того, котрим лежала на дощі.

— То єсть очевидним доказом, що книжка упала вже тоді, коли доконано злочину.

— Так, пане Гольмс. Я й взяв то також в мою рахубу і припускав, що она випала убийникови, коли він чим скорше утікав. Она лежала недалеко від дверий.

— А з тих цінних паперів не знайшов ся ніякий межи річами, що остали ся по погибшім?

— Ні, пане.

— Чи маєте яку причину припускати, що то був рабунок?

— Ні, пане, здаєсь, що не рушено нічого.

— Господи, то дійстно інтересний случай. А якого ножа там не було?

— Був такий, що всуває ся в похву, але він був ще в похві і лежав коло ніг погибшого. Пані Карей казала, що то власність єї чоловіка.

Гольмс сидів якийсь час задуманий.

— Добре — сказав він наконець. — Я гадаю, що мені треба вийти і на то все подивити ся.

Стенлї Гопкінс аж втішив ся, коли то почув.

— Дякую Вам, пане. Мені аж якось лекше на души стало.

Гольмс погрозив інспекторови пальцем.— Тиждень тому назад була би то далеко лекша робота — сказав він. — Але ще й тепер не буде то без хісна, коли подивлю ся. А ти, Ватсоне, коли маєш час, то ходи з нами. Може скочите, пане Гопкінс, закликати фіякра, то за чверть години будемо готові в дорогу до Форест Рав.

Ми висіли на малій стациї і поїхали кілька миль через останки лїсів, що колись творили великий праліс, котрий так довго заступав дорогу саским напастникам, той праліс, що через шістесять літ був забороломом Британії. Широкі простори з него вже вирубано, бо тут, бачите, єсть перше місце зелізних гут в краю, а дерева вирубано, щоби топити руду. Тепер богатші поля на півночи попсовали інтерес і лиш спустошені гаї та великі розкопи в земли нагадують роботу минувшости. Тут на одній полянці на зеленій зубочи горба стояв довгий низький мурований дім, до котрого заїздило ся дорогою, що ішла каблуком почерез поля. Близше дороги і з трох боків окружена корчами, стояла мала хата, котрої одно вікно і двері були звернені в ту сторону, з котрої ми їхали. Тут було то місце, де стало ся убийство.

Стенлї Гопкінс повів нас насамперед до мурованого дому, де нам представив худощаву сиву женщину, вдовицю по убитім, котрої позападане і глубоко поморщене лице та боязливо споглядаючі почервонїлі очи були доказом тих мук, яких она натерпіла ся через богато літ. Коло неї була єї донька, бліда білява дівчина, котрій аж очи засьвітили ся, коли нам розповідала, що дякує Богу, що вже раз всї їх муки закінчили ся. Були то страшні відносини родинні, які чорний Петро Карей сам собі завів і нам аж лекше відотхнуло ся, коли ми знову вийшли на сьвіт божий та пустились через поля стежкою, котру видоптали ноги помершого.

Сусїдна хата була дуже проста, крита ґонтами, з деревляними стінами і одним вікном коло дверий а другим по противній стороні. Стенлї Гопкінс виймив ключ з кишені, нахилив ся до замку а нараз станув чогось дуже здивований, як би стало ся щось так дивного, чого він не сподівав ся.

— Тут хтось вже порав ся коло замку — сказав він.

О тім не було й сумніву. Дерево було по-

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — До ситуациї на Угорщинї. — Подїї в Росиї.

На вчерашнім четверговім засїданю палати послів поставили інтерпеляциї між иньшими і пос. Василь Яворский в справі упослїдженя рускої мови старостою ґр. Дїдушицким в Бережанах і другу в справі аґітациї політичної податкового інспектора в Рудках; — пос. Брайтер в справі установленя максимального часу працї для служби зелїзничої; — пос. Кубік в справі поступованя асекурацийного товариства „Дунай"; — пос. Фоґлєр інтерпеляцию, підписану жидівскими членами Кола польского, в справі послїдної бесїди віденьского бурмістра на одних із зборів у Відни, в котрій ґрозив віденьским жидам протижидівскими розрухами. Інтерпелянти питають президента мінїстрів, чи похвалює ту мову і що наміряє зробити для успокоєня жидівского населеня у Відни, занепокоєного тою бесїдою.

Опісля приступлено до дискусиї над пильним внесенєм пос. Хоца в справі того рода, що нїби то президент мінїстрів мішає ся до справ угорских. По Хоцу промавляли Фресль і Дулїбіч а відтак пильність внесеня Хоца відкинено 102 голосами против 3. Відтак промавляв пос. Штайн, мотивуючи своє пильне внесенє в справі персональної унії з Угорщиною. Бесїдник противив ся заведеню загального права голосованя і заявив ся за відокремленєм Галичини та Дальмациї а за сполученєм давнїйших провінций нїмецких з нїмецкою державою. Против бесїди Штайна виступив президент мінїстрів бар. Ґавч і запротестував против втяганя в нечуваний спосіб корони до дискусиї. На тім закінчено засїданє а слїдуюче назначено на понедїлок пополудни.

Угорске бюро кореспонденцийне доносить, що оногдашна авдиєнция бар. Феєрварі'го у Є. Вел. Цїсаря тревала майже дві години. Бар. Феєрварі по авдиєнциї заявив, що предложив Монарсї звіт кабінету о ситуациї і єго проєкт в сій справі, а Цїсар застеріг собі рішенє. По полудни від'їхав бар. Феєрварі до Будапешту. Ся авдиєнция викликала здогад, що кабінет бар. Феєрварі'го подав ся до димісиї, але Цїсар поки щи еї не приймив. В кругах коаліциї удержуєсь навіть уперто переконанє, що становище кабінету бар. Феєрварі'го єсть захитане і тому приписують факт, що Цїсар не приняв предложенє кабінету і що ще не прийшло до нїякого рішеня.

Тимчасом урядова ґазета „Magyar Nemzet" представляє справу зовсїм инакше і заповідає нові переговори з коаліциєю. Згадана ґазета каже, що на оногдашнїй авдиєнциї бар. Феєрварі'го не порішено ще нїчого. Бар. Феєрварі за кілька днів поїде знов до Відня. Король готов до нових переговорів з коаліциєю на основі звістної своєї заяви, дорученої свого часу репрезентантам коаліциї. Коли коаліция на то не згодить ся, то будуть видані далеко ідучі зарядженя.

В виду манїфесту коаліциї, обжаловуючого правительство о страйк складачів друкарских, звертає угорске бюро кореспонденцийне увагу на то, що з 5 правительственних часописий вийшла лиш одна а противно ще другого дня страйку могли появити ся всї коаліцийні ґазети.

В Росиї наспіла вчера через Льондон і Берлин рівночасно сензацийна вість о політичнім убийстві. „Daily Telegr." одержав з Петербурга під датою 5 с. м. вість, що якась женщина убила того дня в Саратові бувшого мінїстра війни, ґен. Сахарова, вистрілом з револьвера; она прийшла була до тамошного ґубернатора і зажадала розмови з ґенералом, а коли той еї приняв, она стрілила три рази до него. До Берлина знов наспіла через Ейдкуни депеша петербурґскої аґенциї телєґрафічної з Саратова, що женщину, котра в помешканю тамошного ґубернатора застрілила бувшого мінїстра війни Сахарова, вже арештовано. Она сказала, що виконала лиш вирок „лїтаючого відділу боєвого социяльно революцийної партиї".

Новинки.

Львів, дня 8-го грудня 1905.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий виїхав на кілька днїв до Кшешович.

— **Іменованя.** Старостами іменовані секретарі Намістництва: др. Богуслав Амброзевич, Йос. Свитальский, Жигм. Реттінґер, Роб. Ґіртлер-Клебори, Мих. Равский і старші комісарі: Юлїян Нападиєвич і Петро Левицкий. Секретарями Намістництва іменовані повітові комісарі: Ад. Пясецкий, Марк. Задурович, Адам Мирский, Марко Криницкий, Тад. Пйонткевич і Меч. Венцлевский. Старшими комісарями іменовані повітові комісарі: Ів. Маєвский, Вікт. Луцкий, Жигм. Карасиньский і Тад. Созаньский.

— **Сьвяточні ферии в школах.** П. Управитель мінїстерства віроісповідань і просьвіти зарядив з огляду на те, що в сїм роцї припадає день 24 грудня на недїлю, аби в тих середних школах і инших наукових заведенях, в котрих сьвяточні фериї на Рiздво зачинають ся звичайно в день сьвятого вечера, т. є. 24 с. м., перервано в сїм роцї шкільну науку вимково вже в пятницю, т. є. 22 грудня. Рівночасно видано порученє краєвим властям шкільним, аби примінили то зарядженє також що-до шкіл народних і виділових.

— **Новий інститут для молодежи ґімназияльної.** Філїя руского товариства педаґоґічного в Тернополи рішила основати інститут для ґімназияльної молодїжи на взір такогож в Перемишли. Виділ усмотрів вже відповідну каменицю, положену в серединї міста, з просторим городом, та веде переговори що-до її купна. Веденє інститута спочивати буде в руках ґімназияльного професора, досьвідченого педаґоґа. Цїлковите удержанє ученика стояти буде місячно 40 до 44 К, а інститут увійде в житє з новим шкільним роком, т. є 1 вересня 1906. А тепер звертаєсь виділ філїї до подільської інтелїґенциї, духовної і сьвітскої, з просьбою, підперти єго змаганя та до кінця марта 1906 р. зголосити своїх синів до інституту. Уладженє цїлої каменицї, справленє інвентаря вимагають конечно, щоби знати число учеників вже наперед. Зголошуватись треба на руки голови філїї руского Товариства педаґоґічного о. Лопатиньского. Добро нашої молодїжи домагаєсь конечно отвореня такого інституту, тому поможіть нам у сїм дїлї та зголошуйте як найчисленнїйше своїх синів до інституту філїї руского товариства педаґоґічного в Тернополи. — *Виділ філїї.*

— **Часопись в україньскій мові.** З Петербурга доносять, що там зачие виходити в україньскій мові щомісячний журнал під назвою: „Вільна Україна". Історичний журнал „Кієвская Старина", котра доси мала дозвіл друкувати лиш белетристику й етноґрафію в україньскій мові, оголосила при книжцї за жовтень, що она від 1906 року буде містити наукові працї зарівно в україньскій і російскій мові. „Кієвская Старина" не виключає й праць в російскій мові длятого, щоби про Україну могли інформуватись також

задиране а слїди були так сьвіжі, як би їх хтось в сій хвили поробив. Гольмс оглянув вікно.

— Хтось хотів і вікно виломити. Але хто би то й не був, не дістав ся до середини. Видко, що то був якийсь невправний вломник.

— То дуже дивна річ — сказав на то інспектор. — Я би присягнув, що тих слїдів вчера вечером ще не було.

— Може хтось цїкавий із села — докинув я.

— Дуже неімовірно. Мало таких, що відважились би тут хоч би лиш ногою поступити, а ще менше таких, що хотїли би добути ся до хати. А ви що на то, пане Гольмс?

— Я гадаю, що судьба дуже ласкава на нас.

— Ви гадаєте може, що той чоловік знову тут прийде?

— Дуже легко може бути. Він прийшов в тій надії, що застане двері отверті. Пробовав добути ся вістрєм маленького ножика а то єму не удало ся. Отже щож би він зробив?

— Прийшов би слїдуючої ночи з чимсь лїпшим.

— Та й я би так сказав. Зле би стало ся, як би нас тут не було, щоби єго повитати. Але поки що позвольте менї заглянути до середини.

Слїди злочину були вже усунені, але вся обстава в малій хатчинї стояла ще так як тої ночи, коли стало ся убийство. Гольмс через дві години оглядав з як найбільшою увагою кождий предмет один по другім. Але по єго лици було видко, що всї єго розслїди не довели до нїчого. Лиш раз пристанув він в своїм терпеливім шуканю.

— Чи ви що брали із сеї полички, пане Гопкінс?

— Нї, я там нїчого не рушав.

— В сїм кутї полички єсть більше пороху як деинде. Може бути, що тут стояла якась книжка а може то була якась коробка. Ну, не можна більше нїчого зробити. Ходім, Ватзоне, в онтой хороший лїс та побудемо там кілька годин межи птицями і цьвітами. Зійдемо ся пізнїйше знову тут, пане Гопкінс, та побачимо, чи будемо могли стрітити ся з тим джентельменом, що сеї ночи сюди заходив.

Минула була одинайцята година, коли ми постановили були підсїсти. Гопкінс був за тим, щоби лишити двері отверті, але Гольмс казав, що то викликало би підозрінє у того якогось незнакомого. Замок був дуже простий і треба було лиш міцного вістря, щоби єго відсунути. Гольмс піддав також гадку, щоби ми сховали ся не в хатї, але на дворі, в корчах, що росли коло подальшого вікна. В той спосіб могли би ми підглядати того чоловіка, коли би він засьвітив сьвітло, і виділи би, що він би тут робив потайком в ночи.

Тут сидїли ми довго і нїби в тяжкій задумі на сторожи а всеж-таки було в тім і трохи якогось подразненя, нїби такого, якого зазнає мисливий, коли сидить коло якоїсь калабанї та жде, аж надійде спрагнений дикий зьвір. А який то міг бути той дикий зьвір, що мав серед темноти підкрасти ся до нас? Чи то був гордий тигр злочину, котрого можна було зловити лиш по тяжкій борбі з єго острими кіґтями і зубами, чи то покаже ся шакаль, що нишком підкрадає ся і небезпечний лиш для слабого і такого, що не стереже ся?

Ми поприсїдали в корчах та заперши дух в собі, ждали, що то буде. Зразу чути ще було жваві кроки селян, що припізнили ся, або голоси з того місця, коло котрого ми сидїли на сторожи. Але пізнїйше все притихло і настала глуха тишина довкола нас, лиш було чути, як на далекій церкви бив годинник і давав нам знати, котра вже пора в ночи, та шум дрібного дощу, що лопотав по листю, котре нас вкривало.

Вибило було вже до третої і була найтемнїйша пора, по котрій зачинає вже свитати. Нами аж кинуло, коли ми зачули, як щось тихо але виразно затріщало з тої сторони, де були ворітця.

Хтось ішов дорогою через поле. Відтак було довгий час тихо і я став вже був побоювати ся, що то лиш нам так щось причуло ся, коли з другого боку хати почулись тихі кроки, мовби хтось закрадав ся а за хвильку опісля було чути, як би хтось скробав нїби по якімсь зелїзї. (Дальше буде).

Москалї, тим більше, що як заповідає редакция, в 1906 р. „Кіевская Старина“ буде головно посьвячена науковому обробленю цигань звязаних з историею, етноґрафією і лїтературою України, розуміючи всї ті поля в найширшім значіню і по змозї осьвітляючи кожду з них з точки погляду на сучасні інтереси нашого житя. Також нотуємо, що редакция „Кіевской Старины“ знизила передплату на 1906 рік з 10 рублїв на 7 рублїв річно з почтовою пересилкою в границях Росиї.

— **Дрібні вісти.** Віче шинкарів відбуло ся дня 6 с. м. у Відни при участи около 2000 осіб. — Ґр. Войтїх Дідушицкий, предсїдатель польского Кола занедужав і з тої причини не бере участи в нарадах парляменту.

— **„Краєвий Союз кредитовий“ у Львові** повідомляє союзні стоваришеня, що з днем 20-го жовтня 1905 р. підвисшив Банк краєвий у Львові процентову стопу від безпосередного кредиту з 4% на $4\frac{1}{2}$%, а від посередного кредиту, т. є. за жиром „Краєвого Союза кредитового“, з $4\frac{1}{2}$% на 5%. В „Краєвім Союзї кредитовім“ лишає ся незмінена процентова стопа $5\frac{1}{2}$% від кредиту для кредитових стоваришень. Рівнож взиває ся отсим всї союзні стоваришеня, що користають з кредиту в Банку краєвім, аби задля улекшеня діловодства і зменшеня коштів лиш такі векслї присилали до реесконту, що їх реченець платности припадає на один і той сам день. Для внутрішного дїловодства є пожадане, аби реченцї платности припадали в днях 10-го, 15-го, 20-го або 25-го в місяци. В отсих днях зволять союзні стоваришеня також визначувати реченцї виплати і сплати позичок. — *Дирекция.*

— **Смерть під колесами поїзду.** З Рогатина доносять: В селї Дегові кинув ся оногди під кола надходячого поїзду 18-лїтний син тамошного селянина Василь Кицепин і згинув на місци. Самоубийства довершив в тифусовій горячці.

— **Найдене тїло дитини.** З Подґуржа доносять: В Плашові найдено дня 5-го с. м. на сьмітю недалеко стациї зелїзничої, 2-місячну дитину женьского пола, неживу, завязану в мішку. Слїди на тїлї дитини вказують, що смерть наступила наслїдком удушеня. Жандармерия веде строге слїдство в цїли вишукання матери дитини.

— **Підроблене гроший.** З Брукселї доносять, що бельґійский банк национальний попав на слїд підроблюваня 100-франкових банкнотів на суму 4 мілїонів франків. Фальшовані бнканоти виробляли ся в полудневій Франциї.

— **Убийство.** Від Теребовлї пишуть: Дня 1 с. м. убив сокирою в Романівцї, теребовельского повіта, в дворі посесора Александра Жаровского, стельмахский челядник 20-лїтний Іван Ковалюк, родом з сусїдного села Хмелївки, свого майстра, стельмаха Франца Качку, 29-лїтного мазура з Стехникова. Оба они посварили ся в варстатї і Ковалюк зажадав виданя службової книжки і якоїсь належитости. Майстер заявив, що сам має претенсию до Ковалюка і ударив єго в лице. Тодї роз'ярений Ковалюк вхопив сокиру, ударив Качку два рази по голові і розбив єму череп, внаслїдок чого Качка погиб на місци. Відтак пустив ся убийник утїкати до своєї матери в Хмелївцї, однако жандармерия зловила єго. Ковалюк признав ся до злочину і єго відставили до суду.

— **Рабунок.** Від Залїщик пишуть: В Сеньковї, залїщицкого повіта, жив около 80-лїтний Андрей Шелей з своєю жінкою старушкою. Они не мають дїтий, не було й нїякого наймита, лише маєток, складаючий ся з кільканайцятох морґів землї. Великоюощадностию зібрав собі Шелеп досить значний маєток, доходячий до кільканайцять тисяч корон. В ночи з 3 на 4 грудня с. р. закрали ся до єго хати через вікно три злочинцї, з котрих один ударив прибудившого ся Шелепа три рази рискалем по голові, а відтак спитав де гроші. Наляканий старець показав злочинцям місце в хатї, де були сховані гроші, і злодїї забравши цїлий скарб в сумі 23.000 корон і звязавши Шелепа і єго жінку, утїкли, Бог знає куди. Доси не удало ся жандармериї віднайти злочинців. Шепеловн, котрого покалїчили в голову, не грозить небезпечність житя. Ось до чого доводить темнота наших селян, що не хотять містити своїх гроший в касах. Кажуть, що Шелеп має ще гроші, але нїхто не знає, де они сховані.

— **Убийство для рабунку.** З Мельця доносять: В ночи з 3 на 4 с. м. убили на полях села Кемблова невислїджені доси злочинцї підприємця достави материялів для реґуляциї рік, Натана Ляйблера з Баранова, а відтак обрабували єго. Жандармерия робить енерґічні заходи, аби викрити скритоубийників.

— **Убийство дитини.** З Відня телеґрафують: В дїльници Фаворітен задусив 45-лїтний зарібник Вондра свого 8-лїтного сина, а відтак зголосив ся сам на полїцю, повідаючи, що зробив то з нужди і що по убийстві силував ся сам повісити ся. Заряджено в тій справі слїдство, однако гадають, що Вондра єсть хорий на умі.

Телєґрами.

Будапешт 8 грудня. Страйк зецерів закінчив ся. Всї часописи вийшли як звичайно.

Вашінґтон 8 грудня. Палата репрезентантів ухвалила кредит 11 мілїонів долярів на роботи около каналу Панамского.

Берлин 8 грудня. Після телєґраму з Петербурга наспівшого дорогою на Ейдкуни, здає ся, що рішуча постава правительства та зближене союза урядників почтових і телєґрафічних до ради депутованих робітничих, що викликало роздор серед страйкуючих урядників почтових і телєґрафічних, зроблять конець страйкови. Такий погляд висказано також на вчерашній радї мінїстрів, котра постановила стояти при своїм рішеню і не признавати союз урядників почтових і телєґрафічних.

Петербург 8 грудня. Адмірал Дубасов іменований ґен.-ґубернатором московским.

Берлин 8 грудня. (Через Ейдкуни). Дирекция почт в Петербурзї постановила відправити 20 урядників почтових і видалити їх з помешкань, які знаходять ся в будинку почтовім, та дати димісию 320 урядникам бюр почтових і 800 листоносам. Листоноси будуть без трудности назад приняті, а урядники по внесеню. відповідних просьб лиш в тім случаю, коли степень їх участи в страйку на то позволить. — Фінляндскі урядники почтові і телєґрафічні відмовили катеґорично прилучити ся до робітників російских.

Константинополь 8 грудня. Порта вислала до своїх заступників за границею окружник з повідомленєм, що згодила ся на комісию фінансову з деякими змінами. — Чутка, мовби бльокада Мітілени і Лемнос межинародною фльотою була знесена, єсть безосновна.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Залїщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Залїщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Залїщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).